

מסכת מגילה זט ה.

מגילה	בזמןה	לא בזמןה
רב	אפילו ביחיד	בעשרה
רב אסי	בעשרה	רב אסי

- **רב** סבר בזמןה ב"ז מתווך שהוא חובה בו ביום על כל יחיד וייחיד, קורין אותה אפילו ביחיד, דהכל קורין בו ואיכא פרוסום נס.
 - זה שאמר **רב אסי** בין ביחיד בין בצבור צריך עשרה היינו משום פרסומי ניסא, אבל אי לא אשכח עשרה, לא אמר רב אסי דלא ליקרי שאין איסור קראתה ביחיד, אלא מצוה לקרותה בעשרה.
 - הוא עובדא וחוש לייה רב להא דבר אסי, וחזר על עשרה וקיבצן.
 - **קושית הגם'** - ומיל אמר רב בשלא בזמןה צריך עשרה, והוא נאמר ממשmia דבר, פורים שחל להיות בשבת, זמנם ערב שבת, דהינו שלא בזמןם צריך עשרה, וזה דבר ערב שבת זמנם, דקורין אפילו ביחיד?
 - **תירוץ הגם'** - באמת שלא בזמןם צריך עשרה, וזה דבר ערב שבת זמנם לאפוקי מדרבי אמר שידחו ליום הכנסה, קמ"ל ערב שבת זמנם הוא.
-

- **משנה** - עיר גודלה היינו כל שיש בה עשרה בטליין בבית הכנסת, פחות מכאן, הרי זה כפר.
 - **באלו אמרו מקדימים ולא מאחרין**, אבל זמן עצי כהנים והעם, וט' באב, וחגיגה, והקהל מאחרין ולא מקדימים.
 - **אע"פ** שאמרו מקדימים, מותרין בהספד ותעניות ומתנות לאביונים.
 - אמר ר' ימי מתי מקום שנכנסין בשני ובחמשי, אבל מקום שאין נכנסין... אין קורין אותה אלא בזמןה.
-

- **גמרא** - אמר רבי אבא אמר שמואל אין מונים ימים לשנים שני' "לחdzi השנה", **חdzים אתה מונה לשנים** ואי אתה מונה ימים לשנים, כgon דאמר קומין יון שאני טועם לשנה, מונה י"ב חדש מיום ליום, כgon מר"ח ניסן עד ר"ח ניסן, ואע"פ שעדיין יש י"א יום שיממות החכמה יתירין על ימות הלבנה, או פעמים שהוא עושים חדשים חסרים.
- ואין מחשבין שעות לחדים שני' "עד חדש ימים", **ימים אתה מחשב לחדים**, ואי אתה מחשב שעות לחדים, כgon האומר הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן עד חדש זה, והיה חדש חסר, ובא משחERICA ליום כ"ט, אין אומרים עדין הוא בתוך החදש שהרי חודה של לבנה כ"ט יום ומחצה, אלא מונה ימים, וכבר נגמר החදש.

מסכת מגילה זט ה.

תקראת מגילה	מקדמים ולא מאחרין, דאמר קרא "ולא יעבור".
זמן עצי כהנים והעם	מאחרין ולא מקדימים, שיש להם זמן קבוע בנדרים, ואם יקדימו לא יצא ידי חובתו.
תשעה באב	מאחרין ולא מקדימים, משום אקדומי פורענות לא מקדמי.
חגיגה והקהל	מאחרין ולא מקדימים, דאכתי לא מטה זמן חיובייו, ואם יקדימו לא יצא ידי חובתו.

- **תנא חגיגה וכל זמן חגיגה מאחרין.**
- **קושית הגם** - בשלמה חגיגה Dai חל בשבת מאחרין ליום א', אלא זמן חגיגה Mai היא?
- **רב אושעיא** - ה"ק חגיגה בשבת מאחרין ועולה ראייה אפילו ביו"ט מאחרין, דהיינו שלמי חגיגה שחיל בשבת מאחרין, וכן עולה ראייה, אפילו ביו"ט דהוי זמן שלמי חגיגה, אף"ה מאחרין עולה ראייה לחול המועד, וככ"ש שאמרו אין מביאין עולות ביום טוב.
- **רבא** - ה"ק חגיגה, מאחרין דוקא זמן חגיגה ולא יותר, דעתן, מי שלא חג ביו"ט הראשון של חג, וחוגג והולך את כל הרגל כולם, ביום טוב האחרון של חג, עבר הרגל ולא חג, אינו חייב באחריותו.
- **רבashi** - חגיגה, כל זמן חגיגה, דהיינו כל זמן שיש חייב להקריב קרבון חגיגה, ואפילו בשבועות שאינה אלא יום אחד, וה"א להקריב בשבת, קמ"ל שיש תשלומין של שבעה ימים בכל יום טוב ואפלו בשבועות, ולכן בכל זמן חגיגה, אפילו בשבועות, מאחרין לאחר השבת.

	עלות ביום טוב	שלמים ביום טוב
בית שmai	אין מביאין, דסבירי "לכם" ולא לגבוה.	מביאין, שהן מאכל אדם ביום טוב, וככתוב "אשר יאכל לכל נפש". ואין סומכין עליהם, דסמכה שבוט היא, יכול לסמוך מאטמול, دلית להו תיקף סמכה לשחיטה.
בית הלל	מביאין, ודרשי "לכם" ולא לנכרים, וסומכין.	מביאין, וסומכין, שסבירי תיקף סמכה לשחיטה, וא"כ האיסור שבוט נדחה מן חיוב סמכה שהוא מן התורה.

משנה במסכת ביצה: אלו הן משומות שבות... ולא רוכבן על גבי בהמה, ומשום כך אסור לסמוך על גבי בהמה.

מסכת מגילה דף ה:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, רבי נטע נטיעה בפורים, ורחץ בקרונה של צפורי ביום ז' בתמוז, ובקש לעקור ט' באב ולא הוזדו לו. אמר לפניו رب אבא בר זבדא, לא כך היה מעשה אלא ט' באב שחל להיות בשבת, ודחינוהו לאחר השבת, ואמר רבי הויל ונדחה, נדחה. והזדה לו רבי אלעזר, "טובים השניים מן האחד", שלימדתני האמת.

קושית הגם' - האיך נטע רבי בפורים, והתני רב יוסף, "שמחה ומשתה ויום טוב", שמהה מלמד שאסורין בהפסד, משתה מלמד שאסור בתענית, ויום טוב מלמד שאסור בעשיית מלאכה?

тирוץ א' - רבי בר אביסר הוה, ונטע בחמיסר.

• **קושית הגם'** - והוא בטבריא הוה, וטבריה מוקפת חומה מימות יהושע?

• **тирוץ** - רבי בר חמיסר הוה, ונטע באביביסר. ואע"פ שהזקיה קרי בטבריא באביביסר ובחמיסר שהיה מסופק אם טבריה מוקפת חומה מימות יהושע או לא, לרבי פשיטה ליה זהה מוקפת חומה.

• **קושית הגם'** - אפילו הци אין לנוטות בתמייסר, דהא כתיב במגילת תענית, "את יום י"ד ויום ט"ו يوم פוריא איננו דלא למפסד בהון, ואמרربא, לא נצרכא אלא לאסור של זה בזה ושל זה בזה?

• **тирוץ** - הני מיili לאסור של זה בזה לעניין הספס ותענית, אבל לעניין מלאכה, يوم אחד ותו לא.

• **קושית הגם'** - והוא רב חזיה לההוא גברא דהיא זורע פשtan בפורים, וקללו ולא צמח פשtanו?

• **тирוץ** - התם בר יומא הוה.

тирוץ ב' - אפילו תימה רבי נטע ביוםיה דפורים, אמנים לא קבלו עליהם איסור עשיית מלאכה, דמעיקרה כתיב "שמחה ומשתה ויום טוב", ולבסוף כתיב "לעשות אותםימי משתה ושמחה", ואילו يوم טוב לא כתיב.

• **קושית הגם'** - א"כ למה קלל רב לההוא גברא?

• **тирוץ** - במקומות הרבה נהוג איסור, אבל במקומות רבי לא נהגו איסור, ולכן נטע רבי בפורים.

тирוץ ג' - במקומות רבי נהוג איסור, אבל כאן נטעה של שמחה, ואפילו אם היה איסור לעשות מלאכה בפורים, כיון **צפורים** يوم שמחה הוא, מותר לנטווע נטיעה של שמחה, וכדמןן אצל תעניות כשלא ירדו גשמיים, עברו אלו ולא נענו, ממעטין במשא ומתרן, בבניין, ובנטיעה, באירוסין, ובನשואין, ותני עלה, בגין זה בגין של שמחה כגון הבונה בית חתנות לבנו, ונטיעה זה נטיעה של שמחה כגון אבורנסקי (אלין שצילו נאה) של מלכים.

מסכת מגילה זט ה:

- גופא חזקה קרי בטבריא באביסר ובחמיסר, מספקא לה אי מוקפת חומה מימות יהושע אם לאו.
- קושית הגם' - והא כתיב "וערי מבצר... רקחת", וכיימה לנו רקטה זו טבריה, ונקראת עיר מבצר דהינו מוקפת חומה?
- תירוץ - הטעם שהיה מסופק, משום שמאך אחד, לא היה חומה אלא הם שהגין על העיר.
- קושית הגם' - א"כ מה הספק, הא תנינ לגביו בתוי ערי חומה "אשר לו חומה", פרט למוקפת בתים סמוכות זו לו שנעשה כחומה, "סביר" פרט לטבריא שהם חומתיה?
- תירוץ - אה"נ לעניין בתוי ערי חומה וודאי איינו נחשבת מוקפת חומה, אלא שחזקה מסופק לגביו קריאת מגילה:

פרזים	מוקיפים	ומילא טבריא יהא....
גלוים	איןם גלוים	בר אביסר, דמגולה
איןם מוגנים מאובייביהם	מוגנים	בר חמיסר, שמוגנת

רב אסי - קרא מגילה בהוצל באביסר ובחמיסר שהיה מסופק אם מוקפת חומה מימות יהושע או לא.
aicā dāmr, āmr rāb aṣī, hāi hōt̄l d̄bīt̄ bñmīn mōkfp̄t hōmā mīmōt yhōsh̄ū hāi.